

மாசில் வீணை மாலை மதியம்

கோடையில் வெய்யிலில் நடந்து வந்தவனுக்கு குளிர்ந்த சோலை நிழல் கிடைத்தால் அல்லது பயணத்தின் போது எதிர்பாராமல் குற்றால அருவியில் குளித்திடும் வாய்ப்பு கிடைத்தால் எப்படி ஒருவன் மனம் மகிழ்ந்து போவானோ அத்தனை மகிழ்ச்சி அப்பர் பெருமானின் இந்தக் பதிகத்தை படிப்பவன் அடைவான்.

பாடல் எண் : 1

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசு நெந்தை யிணையடி நூழலே.

பொழிப்புரை :

இறைவனாகிய எந்தையின் திருவடி நூழல் குற்றமற்ற வீணையின் நாதமும் , மாலையிலே தோன்றிய நிலவின் தன்மையும் , வீசுகின்ற தென்றலின் சாயலும் , செறிந்த இளவேனிலின் மாட்சியும் , ஒலிக்கும் வண்டுகள் மொய்க்கும் பொய்கையின் குளிர்ச்சியும் போன்று இன்பம் பயப்பதாகும் .

பாடல் எண் : 2

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் நேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

பொழிப்புரை :

ஞானமும் , கல்வியும் , நானறிந்த வித்தையும் பஞ்சாட்சரமே ; நா கூறி வழிபடுவதும் அதனையே ; நன்னெறி காட்டுவதும் அத்திருமந்திரமேயாகும் .

பாடல் எண் : 3

ஆளா காரா ளானாரை யடைந் துய்யார்
மீளா ஆட்செய்து மெய்ம்மையுள் நிற்கிலார்
தோளா தசரை யோதொழும் பர்செவி
வாளா மாய்ந்துமண் ணாகிக் கழிவரே.

பொழிப்புரை :

இறைவனுக்கு ஆளாகமாட்டார் ; அவ்வாறு ஆளாகிய மெய்யடியார்களைச் சார்ந்து உய்யவும் மாட்டார் . மீளா ஆளாய் மெய்ம்மையுள் நிற்கும் ஆற்றல் இல்லார் ; அத்தகைய இழிந்தவர் செவிகள் துளையிட்டும் பயன்படுத்தவியலாத செவியோ ? அந்தோ ! வீணை இறந்து மண்ணாகி ஒழிவர்!

பாடல் எண் : 4

நடலை வாழ்வுகொண் டென்செய்திர் நாணிலீர்
கடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே
கடலின் நஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டால்
உடலி னார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே.

பொழிப்புரை :

நாணமற்றவர்களே ! துன்பம் மிக்க வாழ்வினைக் கொண்டு என்ன செய்வீர் ? நீர் இறுதியில் சுடுகாடு அடைவது உறுதி என்பதற்கு ஆன்றோர் சொற்களே சான்று . திருப்பாற்கடலினின்றொழுந்த ஆலகால விடத்தை உண்ட இறைவர் கைவிட்டால் , உடல் கிடந்து ஊரார் வெறுக்கும் பொருளாகிவிடும் .

பாடல் எண் : 5

பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக் கேயிரை தேடி யலமந்து
காக்கை கேயிரை யாகிக் கழிவரே.

பொழிப்புரை :

பூக்களைக் கையிற்கொண்டு சிவபிரானின் பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றுதலில்லாதவர்களும் , நாவினைக் கொண்டு இறைவன் திருநாமத்தை நவிலாதவர்களும் தத்தம் உடலுக்கே உணவுதேடிச் சமுன்று இறுதியில் காக்கைக்கே தாம் இரையாகி ஒழிவர் .

பாடல் எண் : 6

குறிக ளும்மடை யாளமுங் கோயிலும்
நெறிக ளும்மவர் நின்றதோர் நேர்மையும்
அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஓதிலும்
பொறியீ லீர்மன மென்கொல் புகாததே.

பொழிப்புரை :

விதியற்றவர்களே ! குறிகளும் , அடையாளமும் , கோயிலும் , நெறிகளும் , அவ்விறைவர் நின்றதோர் நேர்மையும் அறிய ஆயிரம் வேதங்கள் கூறினும் உம் மனம் அவற்றுட் புகாதது என்னையோ ?

பாடல் எண் : 7

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன்நெடுங் காலமே.

பொழிப்புரை :

தன்னை வாழ்த்துதற்கு வாயும் , தன்னை நினைக்க அறிவற்ற நெஞ்சும் , தன்னை வணங்கத் தலையும் தந்த தலைவனாகிய பெருமானை வண்டுகள் சூழ்ந்த மலர்களைத் தூவித்துதிக்காமல் , வினையேன் நெடுங்காலம் வீழ்த்தியவாறு என்னே ?.

பாடல் எண் : 8

எழுது பாவைநல் லார்திறம் விட்டுநான்
தொழுது போற்றினின் றேனையுஞ் சூழ்ந்துகொண்
உழுத சால்வழி யேயுழு வான்பொருட்
இழுதை நெஞ்சமி தென்படு கின்றதே.

பொழிப்புரை :

எழுதிய பாவைச் சித்திரம் போன்ற அழகுடைய பெண்கள் திறத்தின் நூங்கி நான்தொழுது போற்றி நிற்க .
என்னையும் ஆராய்ந்து கொண்டு உழுத சால் வழியே பின்னும் உழுவதன் பொருட்டு மிக்க இழிவுடைய நெஞ்சம்
செய்கின்றது தானா என்னை ?.

பாடல் எண் : 9

நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும் பொன்னார்சடைப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் பூவுந் ருங்கண்டு
நக்கு நிற்பர் அவர்தம்மை நாணியே.

பொழிப்புரை :

நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து நினைபவர் நெஞ்சுளே புகுந்து நிற்கும் பொன்னார் சடைப் புண்ணியன் , பொய்ம்மையாளர்
பூசைபிற் பூவையும் நூரையும் கண்டு அவர் தம்மை நாணிச் சிரித்து நிற்பன் .

பாடல் எண் : 10

விறகிற் றூயினன் பாலிற் படுநெய்ப்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே.

பொழிப்புரை :

விறகில் தூப்போலவும் . பாலிற்பொருந்திய நெய்ப்போலவும் , மாமணிச் சோதியானாகிய இறைவன் மறைய நின்றுளன்
; உறவு என்னுங்கோலை நட்டு உணர்வு என்ற கயிற்றினால் முறுகவாங்கிக் கடைந்தால் முன்னின்று அருள்
வழங்குவான் .

திருசிற்றம்பலம்